

Metafizik Yarınlar

– kmlakyrk · 05 Temmuz 2016

Bekliyor insan, zaman kavramının içinde sürdürürken yaşamını, büyük bölümünün anlamını derinleştirmek istiyor. Gizem duygusunu artırıp, sarılmak isteniyor dört taraftan. Ne mücadeleler veriliyor bu uğurda. Ne savaşlar veriliyor rüyalarda...

Yarınlar, istenileni hiç vermeyen, beklenileni hiç karşılamayan, hani bir umut diye, düşlemekten vazgeçmediğimiz yarınlar.

Tamda böyle değil mi düzenimiz ?

Hayatımızda her bir zamanın bir anlamını olmasını istediğimiz, fakat olması için çabaları olumsuzlukların ardına gizlediğimiz bir duruş sergilemiyor muyuz?

Şifreli bir hayatımızın olmasını isteyip, insanların bizi bir bir çözmesini beklediğimiz ve her çözülen şifrelere başka kodlar yüklemeye çalıştığımız bir düzeni kovalıyoruz.

Ben buna metafizik yarınlar diyorum.

Metafizik yarınlar, kendini güçlü ve anlamlı hissettirsede, hüsrana uğrıyor beklenen sabahlar. Kendin olmanın dışına çıkmak istiyorsun ama bırakmıyor seni alışkanlıklar. Özgürlüğünü kısıtlıyor, elalem ve herkes kavramının kölesi oluyorsun. Yıpratmayı zamanında ilke ediniyor, gün geçtikçe daha bir ufalıyorsun kendi aynanda.

Peki hiç basit ve sıradan biri olmayı istedin mi? Hiç, hiç olmayı denedin mi? Yaşamına mütevazilik katıp, insanların sadece en çok ihtiyacı olan tebessüm ve anlayışı zamanına enjekte ettin mi?

İşte bunlar korkutuyor insanı. Hiç olmak, hiç olmamak yapıyor sanıyoruz insanı. Oysa gerçek metafizik yarınların düşleri hiç olmaktan geçiyor. Mütevazilik taht kurar karşıdaki gönüllerde. Tebessüm ve anlayış, bağlılık yapar en sert yüreklerde. Kurtuluş böyle olur herkes ve elalem kavramlarından. Ve özgürlük gelir. Farklı sorumluluklar severek üstlenilir. Metafizik yarınlar, kendini olası düşlere bırakır. İmkansızlar aşılıma başlanır.

Hayattan tat almak, metafizik yarınların düşlerini kendin olmaya karar verip kurduğunda başlar.

Yarınlarımızın düşleri, hiç olmaktan geçmesi dileğiyle...

Kemal Akyürek

<http://birokursever.blogspot.com.tr/2016/07/metafizik-yarınlar.html>